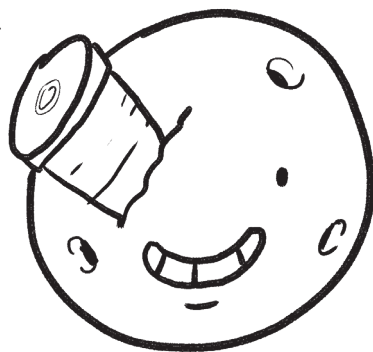

Keď sa svety zrazia

Stáročia sa ľudia pozerali na Mesiac, najjasnejšie teleso na oblohe, a snívali o ceste naň. V polovici 17. storočia napísal francúzsky spisovateľ Cyrano de Bergerac o ceste na Mesiac a predstavoval si, že je plný štvornohých „netvorov“. Jules Verne v knihe *Cesta na Mesiac* z roku 1865 predpovedal, že na Mesiaci pristane americká raketa vystrelená z obrovského dela!

Mimochodom...

NASA odpaľuje rakety zo slnečnej Floridy, pretože rýchlosť a odstredivá sila Zeme sú tým väčšie, čím sme bližšie k rovníku. Tým sa uľahčuje štart rakiet. Vehicle Assembly Building, kde sa montujú rakety, je najväčšia jednopodlažná budova na svete. Je taká veľká, že má vlastné počasie vrátane dažďových mračen, ktoré sa v nej tvoria!

Mesiace však bol na našej oblohe už oveľa dávnejšie. Vedci sa domnievajú, že pred 4 miliardami rokov narazila do našej mladej Zeme „protoplanéta“ nazývaná Theia veľká asi ako Mars. Do vesmíru na obežnú dráhu vyprskli obrovské roztavené kusy oboch planét. Postupne sa tento odpad stmelil do jedinej obežnice.

Vzdalujúci sa Mesiac

Keby sme mali časostroj, ktorý by nás zobral do minulosti vzdialenej miliardy rokov a mohli by sme vidieť novozrodený Mesiac, hneď by sme si všimli jednu vec: bol by na oblohe obrovský. Mesiac bol pri svojom zrode pravdepodobne 24 000 km od Zeme. To sú len asi dva priemery Zeme! Dnes je Mesiac od nás asi pätnásťkrát ďalej, približne 384 000 km, a každý deň sa táto vzdialenosť zväčšuje. Áno, Mesiac sa vzdaluje od Zeme necelé 4 cm ročne, čo je asi štvrtina rýchlosti rastu vlasov.

Krátermi posiatá tvár

Väčšina objektov na oblohe vyzerá každý deň viac-menej rovnako. **(Dokonca aj Slnko, no nezabúdajte, nedí-
vajte sa priamo naň!)** Mesiac sa viac podobá nám: každý deň je trochu iný.

